

СУЧАСНА АРХІТЕКТУРНО-ДИЗАЙНЕРСЬКА ОСВІТА В ЕПОХУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ВАСИЛЕНКО О.Б., ЄРМАКОВА С.С.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Відносини між людиною та архітектурою сьогодні переходять на новий рівень. Цифрова епоха радикальним чином змінює спосіб чуттєвого сприйняття простору. Уяву та реальність тепер поєднують на всіх етапах: від проектування до будівництва міст. У нинішньому тисячолітті архітектура за своїм соціологічним впливом стає схожою на засоби масової інформації завдяки новим, нематеріальним формам кіберпростору.

Сучасні можливості цифрової доби відкрили нові сторони також і в архітектурній освіті. Так, цифрові системи – це не лише підсилювачі швидкості людських дій, як нові засоби аналізу, формоутворення і сприйняття, а й невід'ємні складові проектування, що розуміється як творча активність.

Інформаційна комп'ютерна технологія дозволяє майбутнім архітекторам повною мірою розкрити свій творчий потенціал, створити архітектурно-художній образ та втілити найбільш спільні ідеї часу та знайти себе у новому глобальному архітектурному світі. Відтак, архітектура стає глобальним комунікативним інструментом - свого роду символом, який передає повідомлення, які, в свою чергу, формують особливий спосіб сприйняття та мислення. Його можна описати як «сукупність елементів у безперервному потоці і без певної послідовності». Таке розширене бачення, втілює соціокультурну суть цифрової епохи та набуває нових стійких функцій на службі людей та навколишнього середовища.

Саме тому, завдання, що стоять перед вітчизняною архітектурною освітою – це «зміни» через впровадження архітектурно-дизайнерської творчості в умовах активного застосування цифрових технологій.

Принагідно зауважимо, що сучасні архітектори, вчені та художники ставлять експерименти щодо поєднання матеріального з нематеріальним у своїй практиці. Це стало можливим завдяки технологічним інноваціям та художній інтерпретації цифрової мови. Відтак, впровадження цифрових технологій в освітній процес у сучасних вишах під час професійної підготовки майбутніх дизайнерів та архітекторів стає вкрай необхідним. Цей факт й актуалізує появу нового сучасного бачення в архітектурно-дизайнерському проектуванні.

У зв'язку з вище зазначеним, цифрова техніка швидкими темпами стала змінювати методи архітектурного проектування, а точніше формувати нову архітектурно-дизайнерську творчість: почала розуміти багато сторін

професійної діяльності та творчого мислення сучасного архітектора. Так, позитивний бік комп'ютерного проектування полягає у наступних аспектах: швидкості, доступна вартість, універсальність, можливість використання комплексу мережевих ресурсів колективного одноразового проектування та ін. Всі ці технологічні рішення позначають цікаву тенденцію: створюється віртуальна інфраструктура, що дозволяє змішувати та розпізнавати реальне та ефемерне, а також наділяти архітектуру потужним функціоналом та практичною користю.

Однак, одна з головних проблем в архітектурному проектуванні полягає у використанні величезного пласта світової культури, до тих знань, які отримує студент щодо суміжних творчих і гуманітарних дисциплін. У зв'язку з цим, в контексті архітектурно-дизайнерської освіти зміни також стосуються не лише технологічної оболонки освітнього процесу, а й нового набору безмежних функцій якими повинен оволодіти майбутній архітектор: наприклад усвідомлювати, що цифрові системи переоцінюють й історичну спадщину будівель, змінюють їхнє соціальне призначення і тому, варто здобути навички менеджменту цих процесів щодо поєднання діяльності людини та штучного інтелекту. Адже все більше відмічається стрімкий розвиток сценаріїв, де цифрова інтерактивність стає бажаною властивістю нових проектів програм відновлення міст: «цифрове» стає функціональною цінністю та визначає «сенс». До того ж, процес автоматизації знеособлює й освітній процес, призводить до згортання соціальної взаємодії, не вчить самостійного вираження думок вголос, гальмує формування творчого мислення, без чого діяльність майбутнього архітектора просто немислима. Відтак, архітектура дедалі більше інтерпретує ідею непостійності, й у цьому корінна відмінність міст майбутнього від міст минулого.

Отож, архітектура все більше мігрує у бік управління потоку інформації, що постійно змінюється. Ця концепція, яка є розширеним баченням самої цифрової епохи, поєднує плинність дизайнерської думки з новою здатністю створювати нові сенси. Таким чином, сьогодні ми спостерігаємо той факт, що архітектурна мова насичена просторово-часовими цифровими явищами. Це дозволяє сучасному архітектору свою проектувальну творчість легко перетворювати в розумовий процес частиною якого є актуальне архітектурне висловлювання як самого архітектора так і штучного інтелекту. Разом з тим слід зазначити, що неймовірна швидкість розвитку сучасних цифрових технологій все ж існує поруч із традиційним підходом до архітектурно-дизайнерського проектування, а дизайнерська думка насичує культурний потік прагненням до нових значень та особливостей.